

[Knud Kristensen.]

Laan. Og naar det ikke drejede sig om Beløb, der skulde tilvejebringes til at sætte ind i Aktiver, som virkelig gav Udbytte, har vi, naar der var Mulighed derfor, foretrukket, at man tog saa stor en Part som muligt deraf igennem Skatterne, for at hver Tid i saa høj Grad som muligt kunde bære de Udgifter, som den havde Ansvaret for.

Den Konsekvens, jeg her taler om, flyder af Regeringens hele Erhvervspolitik: Eksportens Begrænsning og derigennem Landbrugets vanskelige Forhold og Forringelsen af Beskæftigelsesmulighederne, og det vil sige den store Arbejdsløshed, Handels Indskrænkning under et Bevillingssystem, som ikke tillod den dygtige, den unge eller en Købmand i saa stor Udstrækning som muligt at tage Del i Landets Forsyning med Varer og i det hele taget at udføre denne samfundsvigtige Funktion, som vor Udenrigshandel er. Dette, at saa stor en Del af Landets Befolkning er undergivet Regeringens og Statsmyndighedernes Begrænsninger, har ført til, at der i denne forholdsvis gode Tid, denne Højkonjunkturons Tid, kan vi vel sige, har været saa mange, som næppe nogen Sinde i vort Lands politiske Historie, der ikke ved eget Arbejde, ved egen Indsats har kunnet tjene til Livets Ophold og til Familiens og deres egen Forsørgelse; derfor er Kravet til det offentlige blevet saa uhyre stort, og med en vis Berettigelse, saa stort, at det ikke har kunnet modstaas. Derigennem er Udgifterne steget, og derigennem er det ogsaa blevet en Nødvendighed at komme op i en saadan Højde med Skatterne, som vi er kommet.

Jeg gentager derfor, at den Skatte-højde, vi er kommet op paa, og oven paa hvilken vi i Dag maa bygge de ekstraordinære Skatter, er en direkte Konsekvens af hele Regeringens økonomiske Politik, og derfor maa den ogsaa tage Ansvaret for det, der her er sket, ogsaa skattemæssigt set. Jeg ved nok, at man siger over for Oppositionen, og ikke mindst over for Venstre, naar de ikke altid vil gaa ind paa de Skattekrav, der stilles — vi har nylig haft et Eksempel derpaa —: Det er fuldstændig uansvarlig Tale, Venstre fører, for hvordan vil I skaffe Pengene til Veje, hvis ikke I vil gaa med til dette eller hint! Mange Gange har vi dog anvist en Skattekilde, og saa har Regeringen efter kortere eller længere Tids Forløb indset, at den Skattekilde ogsaa kunde tages i Brug, og har taget den i Brug, men uden at nedsætte Skatterne paa andre Omraader, som vi i

sin Tid havde foreslaaet, saa det eneste, vi har faaet ud af vore Anvisninger, er faktisk det, at Regeringen har taget yderligere Skatter, at vi har faaet en yderligere Udgiftsstigning, uden at man derigennem har opnaaet en efter vor Opfattelse mere forsvarlig finansiel Politik herhjemme.

Det er altsaa min Mening, at i Almindelighed har de, der gennemfører en Politik, som medfører Udgiftsstigning, ogsaa Ansvaret for Følgerne deraf, nemlig Udskrivningen af Skatter, og man kan ikke i Almindelighed lægge dette Ansvar over paa en Opposition, som i vid Udstrækning er Modstander af den Politik, der er blevet ført, og som Skatteudskrivningen er en Følge af.

Hvad angaar de Skatter, som her er foreslaaet, erkender vi imidlertid, at de stort set er Skatter til Dækning af Udgifter, som Krigen direkte eller indirekte har foranlediget, og vi vil derfor i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat om Sagen, gaa ind i en Forhandling for at faa disse Skattelove affattet paa den bedst mulige Maade.

Vender vi os nu til disse Forslags Form, vil jeg først sige den almindelige Ting, at det forekommer mig, at disse Skattelove, saadan som de er udformet, er noget af det mest ufolkelige paa Skattevæsenets Omraade, jeg nogen Sinde har set. Jeg mener dermed, at de er uforstaaelige, i hvert Fald for mange Afsnits Vedkommende, for den almindelige Skatteyder. De bærer i Virkeligheden Præg af at være skrevet paa et Skattekontor og for Skattekontorerne, saaledes at der skal en speciel teknisk Indsigt i disse Forhold til for i det hele taget at kunne fatte, hvad det er, det her drejer sig om. Jeg tror ikke, der er ret mange af de almindelige Skatteydere, som ikke har speciel teknisk Indsigt, der ved en Gennemlæsning af dette Forslag kan forstaa det, i hvert Fald hvad angaar meget store Afsnit deraf. Jeg skal ikke komme ind paa at paavise mange Eksempler herpaa; det vilde næppe blive morsomt for nogen, hvis Hjerne ikke er specielt skatteteknisk indstillet; men som bare er i Besiddelse af almindelig sund Sans og sund Fornuft. Det skulde, som sagt, gerne være saaledes, at de, som skal betale Skatten, og som jo dog har en vis Funktion at udøve i denne Forbindelse, kunde forstaa lidt af, hvad det her drejer sig om.

Ser man f. Eks. paa § 6, tror jeg ikke, at den almindelige Skatteyder ved Gennemlæsning af denne Paragraf kan faa en Fore-